

Ze sušeného ovoce kouzlily mámy zvířátka, čerty či kominíky

Sušené ovoce patří dodnes do tradiční mikulášské nadílky.

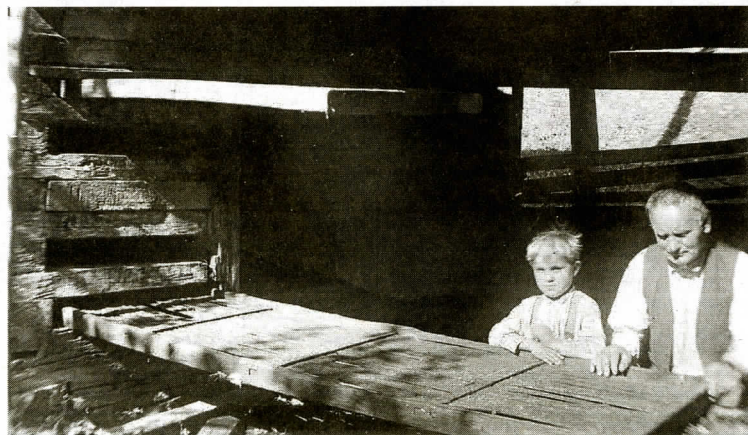
Valašsko – Co letos přinese Mikuláš? Že je na tuto otázku ještě brzy? V dnešní době snad ano, ale v minulosti byl touto dobou ten nejvyšší čas přemýšlet, čím potěšit dítko o adventním čase.

Vrcholící podzim byl zároveň také poslední příležitostí k doplnění zásob na zimu, které se dle tradice měly objevit i u štědrovečerní tabule. Hospodyňky bývaly však starostlivo s mikulášskou, potažmo vánoční nadílkou většinou ušetřeny.

Dětem se nadělovalo často právě to, co bylo po ruce ve spíži, mikulášská nadílka navíc dříve zcela suplovala tu vá-

podarovali, samozřejmě se jim ale snažili alespoň trochu přilepšit. V mikulášském balíčku tak děti mohly již před sto lety najít nejen běžné ovoce, ale třeba i pomeranče, fíky, datle či jiné laskominy, které maminky potají přinesly z navštívených jarmarků. A když už nezbyly peníze na hračku, poradily si máminy ruce jinak – právě ze sušeného ovoce dokázaly během chvilky vykouzlit čertíky, zvířátka, kominíčky nebo jiné laskominy.

Co na tom, že se u nás na Valašsku sušilo ovoce v tradičních dřevěných sušárnách, z nichž ovoce někdy méně, někdy více čpělo kouřem a mělo nezaměnitelnou uzenu příchuť. V kuchyni to hospodynkám kupodivu vadit nemuselo,

V SUŠÁRNĚ OVOCE.

Foto: archiv Muzea regionu Valašsko ve Vsetíně

přípravě zimních pokrmů. To ovoce na oblíbené panáčky namáčet nešlo, což ale malým mlsounům snad ani nevadilo – radost z jednoduché hračky, kterou, když se omrzela, bylo možné zbaštit, byla nade vše.

I na paměť oněch časů, kdy obyčejné sušené ovoce zachránilo mnohdy naše předky před strádáním hladu, patří

dodnes sušené ovoce nejen do tradiční mikulášské nadílky, ale i na štědrovečerní stůl.

Nezapomínejte na něj: v mnohých sušárnách ovoce se i v těchto dnech ještě topí a k opatření zdravého mlsání na dlouhé zimní večery je tedy ten nejvyšší čas! **Ivana Ostřanská, historik Muzea regionu Valašsko**

muzejní kukátko

noční. V chudých rodinách to bývaly právě většinou jen potraviny, čím rodiče své děti

„uzenky“ stačilo povařit, pachuč zmizela a k dispozici byl rázem výborný polotovar k